

Folklor xalq həyatının əks-sədasıdır

O taylı-bu taylı - Güney və Quzey Azərbaycan-da dildən-dilə, ağızdan-ağıza keçərək dövrümüzədək əilib çatmış folklor inciləri mahz kollektiv yaradıcılığın məhsuludur və müəllifləri məlum olmayan ədəbi janrdır. Əski çağlardan, tarixin dərin qatlarından xəbər verən şifahi xalq yaradıcılığı Azərbaycan xalqının ruhundan süt-zülən özünəməxsus bir mədəniyyət sahəsidir. Bütün xalqların ədəbiyyatları üçün ilk və səciyyəvi olan kollektiv yaradıcılıq - ağız ədəbiyyatı Azərbaycan ədəbiyyatının inkişaf edərək bugünkü səviyyəyə çatmasında da özü funksiyasını yerinə yetirib.

Tarixən Azərbaycan türklerinin yaratdığıları zəngin ağız ədəbiyyatı xəzinəsi XIX əsrden başlayaraq həm də folklor adlandırılabilir. İngilis dilindən gələn bu termin - *folk* - xalq, *lore* isə bilik, hikmət (xalq müdrikliyi) anlamındadır. Tanınmış folklorşunas alim Azad Nəbiyev yazırdı ki, "Şifahi xalq ədəbiyyatının ilk nümunələri - *ibtidai insanların möşət, təbiət hadisələri, ovçuluq, əmək və digər bu kimi məsələləri haqqında təsəvvürleri və bununla əlaqədar keçirdikləri hissələrin tərənnümüdür. Bunlar qədim dövrlərdə yaranaraq, dildən-dilə, ağızdan-ağıza keçərək yaşmış və zənginləşmişdir. Folklor nümunələri xalq zəkasının qüdrətini, bədii təfəkkürünün gücünü parlaq əks etdirən, məzmun cəhətdən maraqlı, ideya baxımından zəngin, əsrlərin sinağından çıxmış əsərlərdir. Bu sənət inciləri janr əlvanlığı, dil-üslub aydınlığı, poetik tutumu və xəlqiliyi ilə seçilir. Şifahi ədəbiyyatda xalqımızın insan taleyi ilə bağlı düşüncələri, vətənpərvərliyi, humanizmi, arzu və istəyi, sevgisi, nifrəti, müxtəlif tarixi dönlərdə üzləşdiyi mühüm ictimai-siyasi hadisələrə münasibəti, gələcəklə bağlı arzu və istekləri geniş bədii əksini tapır. Təsadüfi deyil ki, əmək nəgmələri xalqın bu hissələrini parlaq şəkildə əks etdirən ilk nümunələrdir. Çünkü əcadadlarımız yaşamaq, ayaqda qalmaq üçün böyük əmək sərf edib, təsərrüfatlarında tər tökərək çalışıb, "yaxud ov ovlamaq, quş quşlaş-*

Azərbaycan dünyanın ən zəngin folklor sərvətlərinə sahib olan ölkələrindən biridir. Nizami, Füzuli, Xətai, Nəsimi, Sabir, Şəhriyar kimi korifey sənətkarların yaratdığı Azərbaycan ədəbiyyatının qaynağında, söz sənətinin nüvəsində məhz zəngin və dərin məzmunu malik Azərbaycan folkloru durur.

Folklor inciləri xalqın bədii təfəkkürünün, ağıl və zəkasının gücünü parlaq şəkildə özündə əks etdirən, maraqlı, diqqətçəkən məzmunu, zəngin ideyaya malik olan və əsrlərin sınağından çıxmış kollektiv yaradıcılıq məhsullarıdır. Bu sənət inciləri janr əlvanlığı, dil-üslub aydınlığı, poetik tutumu və xəlqiliyi ilə seçilir. Şifahi ədəbiyyatda xalqımızın insan taleyi ilə bağlı düşüncələri, vətənpərvərliyi, humanizmi, sevgisi, nifrəti, müxtəlif tarixi dönlərdə üzləşdiyi mühüm ictimai-siyasi hadisələrə münasibəti, gələcəklə bağlı arzu və istekləri geniş bədii əksini tapır. Təsadüfi deyil ki, əmək nəgmələri xalqın bu hissələrini parlaq şəkildə əks etdirən ilk nümunələrdir. Çünkü əcadadlarımız yaşamaq, ayaqda qalmaq üçün böyük əmək sərf edib, təsərrüfatlarında tər tökərək çalışıb, "yaxud ov ovlamaq, quş quşlaş-

maq" üçün səfərə çıxaraq xeyli zəhmət çəkiblər. Əmək nəgmələri də məhz bu proseslər zamanı yaranmış, insanları işe, əməyə daha da həvəsləndirmişdir:

Əmək nəgmələrinin geniş yayılmış növləri ağız ədəbiyyatının ən qədim örnəkləri - holavarlar və sayaçı sözlərdir. İstər Güney, istərsə də Quzey Azərbaycanda əkinçilik və cütçülükle bağlı yaranmış holavarlarda etnoqrafik elementlər, istehsal alətlərinin adı, öküzün, kəlin vəsi böyük maraq doğurur. Heç şübhəsiz, əkinçi-cütçü öz ağır əməyini yüngülləşdirmək, qəlbində ruh yüksəkliyi yaratmaq, işini daha əzmkarlıqla görmək üçün müəyyən ritmli, xoş ahəngli olan nəgmələr deyib. Cütçü söylədiyi holavarda öküze müraciətlə ona güvəndiyini, işi tez görüb bitirəcəyini söyləyir. Öküzlə bağlı holavarlar da kəndli Tanrıdan onu bədnəzərdən, yaman gözdən qorumağı, isti havalarda "bağrı bışməsin" deye yağış yağıdırmasını, göyün üzünə bulud əlib yere nəm düşməsini təmənni edir, xışladığı torpaqdan bol məhsul götürəndə özü ilə bərabər öküzlərin də murada çatdığını qeyd edir:

Bizim öküz, buz öküz,
Qoparıbdı toz öküz.
Alıb yerin canını,
Çıxsın yaman göz, öküz.

Öküz qayıtdı qaşdan,
Ay Allah, saxla daşdan.
Bədnəzər qabaqdadı,
Yolunu sal bu başdan.
*(davamı növbəti
saylarımda)*

Esmira FUAD,
filologiya elmləri doktoru.